

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 99.

WE SRZODĘ DNIA 12. GRUDNIA 1798.

Z Londynu d. 23. Listopada.

W wtorek d. 20 udał się król w wy-
czayney paładzie około godziny trzeciej
po południu do wyższej izby i otworzył ses-
sye parlamentu następującą od tronu mo-
wą:

Panowie i Szlachetni!

Zaszcze w tym roku zdarzenia i znacz-
na pomysłność, która pod błogosławień-
stwem najwyższej Opatrzności broni mo-
iej towarzyszyła, sprawiły najszerzejsze
skutki i pomnożyły znacznie dobro
i sławę naszego kraju.

Bezprzykładny szereg naszych na mo-
rzu tryumfów, nabył nowej świetności
przez pamiętną i decydującą tozprawę, w
której oddział jeden mey flotty pod kom-
mendę kontra admirała Lorda Nelson atak-
kował przewyższającą w liczbie i położe-
niem miejsca nieprzyjacielską siłę i całko-
wicie ją zniszczył. Przez wielkie to świe-
tne zwycięstwo obrociło się przedsięwzię-
cie, które przez swoją niesłuszność, wia-
rołomstwo i największą zuchwałość całej

go świata na siebie uwagę zwróciło, i któ-
re istotniey przeciw naszym najdroższym
przedmiotom i posiadłościom W. Brytanii
wymierzone było, na zawstydzenie iego
autorów, a zadany tem sposobem Fran-
cuzkiej sile i wpływowi cios sprawił wi-
dok, iż jeżeli przez dogodne natężenia od
innych mocarstw popierany będzie, może
Europę do powszechnego doprowadzić
oswobodzenia.

Mądrość i szlachetność, którą w o-
kolicznościach terażniejszych cesarz Ros-
syjski okazał, rezolucya i energia Otto-
mańskiej Poty, okazały iż te mocarstwa
przejęte są słuszną trwogą terażniejszej
kryzy; przykład ich zaś i poruszenia, któ-
re się w różnych okolicach pod iarzmem
Francyi zostających okazują, muszą in-
ne kraie i mocarstwa zachęcić do naśla-
dowania tak dzielnego postępowania, któ-
re, iak doświadczenie okazało, może
się ledynie z bezpieczeństwem i honorem
zgodzić.

Obszerne uzbroiania nasze wewnątrz,

udziesz dowody gorliwości i męstwa przez wszystkie klasy moich poddanych okazane, odstrąszyły nieprzyjaciela od wykonania zagrożonego wtargnięcia na brzegi tego królestwa. — W Irlandyi został bunt, który nieprzyjaciele wzniecili, przy tłumiony i uśmierzony: wysadzone do wsparcia onego woyska musiały się poddać, a wyprawy, które później na ten sam koniec przeznaczone były, zostały przez baczność i czynność moich eskadr zabrane lub zniszczone. Zamiary i zasady tych, którzy spólnie z zastarzałem naszym nieprzyjacielem od dawna konstytucyą naszą obalić umyślili, są zupełnie przytłumione i zdrada ich światu oznajmiona. Ci którzy się obłąkać lub uwięść dali, muszą teraz być do swych obowiązków nazad zwróceni, a widok nędzy i okrucieństw, które te zdradzieckie sprawiły układy, musi wszystkim wiernym moim poddanym okazać potrzebę odgierania statecznie każdego przeciw ustawom i zaprowadzonemu rządowi zamachu.

Szlachetni Niższej izby!

Przy koniecznym przewleczeniu wojny, jest wielkim dla mnie uspokojeniem gdy postrzegam, że publiczne przychody, wyrównują zupełnie pomnażającym się co dzień wydatkom, że się kredyt narodowy utrzymuje i pomnożył się nawet, i że handel i przemysł moich poddanych w nieznanym dotąd stopniu ciągle kwitnie i pomnaża się.

Położenie w jakim się znajdujemy wy ciąga prawda konieczne dalszego dostarczania na publiczne potrzeby; lecz źródła naszego kraju i przychylność każdej części mego królestwa, postawią was, jak się spodziewam, w stanie obmyślenia na po-

trzebne wydatki kraju bez wielkiego uciążenia mego ludu, tak żeby podatki i lemożności nie były pomnażane. Przyjęte środki na przeszłej sejsyi i pomnożenie publicznego kredytu przez sprzedaż lądowej taxy, najlepsze sprawiły skutki, których wy iak rozumiem, pomnożyć i utwierdzić nie zaniedbacie.

Panowie i Szlachetni!

Polegam z zaufaniem na waszych usiłowaniach dalszych, że mnie postawicie w stanie do zakończenia z pewnością i chwałą wielkiego boju, w którym zostaniemy.

Przewyciężyliśmy wiele ogromnych trudności. Wytrwanie nasze w tak słusznej sprawie zostało wielkimi pomysłami uwieńczone, a porównawszy teraz nieysze nasze położenie, z położeniem innych krajów, widać dowodnie, iak bardzo w czasie powszechnego niebezpieczeństwa i nędzy narodu Angielskiego za błogosławieństwem opatrności Boskiej, przy swojej stałości, energii i cności używa bezpieczeństwa i szczęśliwości.

Hrabiowie Macelesfield i Chesterfield towarzyszyli królowi w powozie do parlamentu. Król Jmć bardzo był wesoły i wszędzie od ludu odbierał głośne oklaski.

Gdy król oddalił się z izby uczynił lord Darnley w wyższej izbie wniosek zwyczajnego do króla adresu podziękowania. Odmawiał równie iak inni mówcy kwitnący terażniejszy stan Anglii na przeciw Francyi, która teraz ma także Rosyą, Portę, &c. za nieprzyjaciół. M. r. grabia Landsdowne żałował, iż mowa królowańska zupełnie jest wojenna, iż w niej

znaydzie się wzmianka o nowych związkach wojennych, &c. Anglia, rzekł na to lord Mullgrave, musi teraz być jak stoz dmiot Europy uważana. Lord Grenville rzekł: Nie możemy mieć chwalebnoego i pewnego pokoju, jeżeli Francją zostawimy przy zdobyciach na lądzie. W niższej izbie lord Gower wniósł adres podziękowania do króla. On i inni wychwalali zwycięstwo Nelsona.

Adres podziękowania został potem od obu domów izb jednomyślnie uchwalony. P. Pitt donosił, iż od poniedziałku za 8 dni przyniesie kilka ważnych skarbowych projektów.

We szrołę lord Spencer wniósł adres podziękowania do lorda Nelson i jego oficerów za odniesione nad Nilem zwycięstwo, który jednomyślnością był przyjęty.

Wczoray przyniósł P. Pitt do niższej izby następujące królewskie poselstwo:

"Gdy Król Jmć zważywszy świetne i chwalebne zwycięztwo, które kontra admirał lord Nelson nad większą nieprzyjacielską siłą przy uściu Nilu d. 1 sierpnia odniósł, i gdy to zwycięztwo nie tylko, że mu honor czyni, ale nadto korzystnym jest dla tych królestw, umyślił go królewską swoją łaską zaszczyścić i z męskim i go potęstwem godnością barona Nelson od Nilu, z pensją roczną 2000 f. sz. udarować; ale że nie jest w jego mocy rozciągnąć onę lub przedłużyć nad jego życie, przeto zaleca Król Jmć wiernym swoim izby niższej, aby go postawili w stanie, żeby Król Jmć swoim uczuciom i zamiarom mógł zadosyć uczynić."

Ni dy jeszcze ma si rżam Angielskie

nie udawało się z większym zapewnieniem do parlamentu, iak P. Pitt po zwycięztwie admirała Nelson. Opozycja ledwie się pokazuje, a iey wyrocznia, P. Fox zupełnie zamilkł. Teraz znaydzie minister wszelką łatwość do otrzymania czego będzie żądał. Wygląda teraz tak zdrowo i czerstwo iak dawno już niepamiętają.

Irlandzki parlament został do 18 grudnia odłożony. Teobald Tone żyje jeszcze. Gdy go chirurg nie dawno odwiedzał, i obawę względem iego życia okazał, zawołał: "Umrzeć jest moją iedyną pociechą! Dla czegoż miałbym jeszcze życia pragnąć!.. Żeby margrabia Cornwallis urząd swój miał złożyć, &c. nie znayduie ta pogłoska żadney wiary.

Stoiący od kilku lat pusty pałac w Kensington, jest na mieszkanie dla królewicza Edwarda wyporządzany.

Wice admirał lord Keith idzie obić na miejscu wice admirała Orde kommandę pod lordem St. Vincent przy Kadyx.

P. Fox nie znaydował się na sesyi parlamentu we wtorek w czasie mowy królewskiej, tylko P. Grey. Gallerye nie były tak pełne iak dawniey. Opozycja bardzo się teraz zmniejszyła.

Wczoray odebrała kompania wscho dnych indyy ładem depesze. Lord Mornington stanął już był w Bengalu, Typo saib znaydował się jeszcze spokojnie, a Buonaparte zatrudniał się republikańzowaniem Egiptu.

Dowiadujemy się, że 5 regimentow letkiej dragonii gotuje się do zagranicznej służby.

P. Duodas pisał do obywatela Niou, że rząd nasz uzję odwetu, jeżeli dyrektoryat nie odmieni swego zamiaru, uważa

nia cudzoziemców znalezionych na nieszczęśliwych okrętach jako rabusiów. Rozporządzenie to znajdowało się w ostatniej dworskiej gazecie.

Złapane przez nas Buonapartego depesze i officerow jego armii wydad w tym tygodniu drukowane w Francuzkim i Angielskim języku. Korrespondencya ta wiele rzuci światła względem całej wyprawy do Egiptu i względem lewego skrzydła Angielskiej armii.

Nawet admirałowi Warren będzie w parlamencie uchwalony adres podziękowania za jego zwycięstwo. Zwycięstwo jego d. 12 października nie kosztowało go podług nadesłanego urzędowego rapportu iak 5 ludzi zabitych i 33 ranionych.

Przeznaczone do Portugalii, zachodnich Indyy &c. kupieckie flotty od 300 żaglow wyszły z Portsmut pod znacznym okryciem. — Kapitanowie Berry i Tompson przyjechali tu na Hamburg.

P. Wickam jest sekretarzem drugim w wydziale wewnętrznych interesow miast. Lord Bridport znajduje się w Londynie. Król przyjął adresy parlamentu.

Król nadał admirałowi Nelson i jego potomkom nowy herb, w którym znajduje się palmowe drzewo, zburzona bateria, nad zwyciężką koroną Turecki kwiat zwycięstwa, &c. z napisem: *Palmam qui meruit, ferat.* (Niech nosi palmę kto na nią zasłużył.)

W Syrii miało być korpus Arabow pobite. — Teraźniejsza baronowa Nelson była królowej prezentowana. Papiery stoja dziś 53 i pół za sto.

Z Szwajcaryi d. 19. Listopada.

Uwiedomiono Dyrektoryat Helwecki,

że woyska Francuzkie w Helwecyi należą do armii Mogunckiej i są pod rozkazami kommanderującego generała Jourdan.

Rekrut młodych ludzi od 16 do 25 lat był powodem do nowych rozruchow w wielu kantonach, a nayszczegulniej w kantonie Berneńskim. W wielu miejscach władze konstytucyjne były naigrwane; jednak nieukontentowanie to żadnego dalszego nie miało skutku. Na iedney z ostatnich selsyy ciała prawodawczego czytane było poselstwo dyrektoryatu, w którym żali się, iż w różnych kantonach ludzie młodzi przeznaczeni do służby woyskowej żądają w znaczney bardzo liczbie paszportów i zagranicę się udają. Dyrektoryat żąda ostrych środków w celu zaradzenia temu. Rada poselstwo to do kommissyi odesłała. Rada starszych potwierdziła wyrok znoszący dziesięciny, i inne feudalne prawa. — Dyrektoryat zrobił kontrakt z kompanią Francuzką na dostawienie 250 tysięcy cetrarow soli.

Ogłoszono tu świeżo list, który obywatel Florent Guiot rezydent Francuzki w Koir pisał pod d. 10 października do rządu Gryzońskiego. W liście tym żąda: 1.) Aby broń odebraną gromadom nazad powrocono. 2.) Aby uwięzieni obywatele z powodu kreskowania za przyłączeniem do Helwecyi na wolność wypuszczeni zostali; 3.) Aby przywołano 500 mieskańców, którzy z tego samego powodu za granicę uszli. 4.) Aby zakazano przekleństw i wzywania woyny przeciw Francuzom. Rząd Gryzoński tegoż samego dnia odpowiedział obywatelowi Florent Guiot. W odpowiedzi tej przypomina własny list jego pod d. 15 Vendemiaire pisany, w którym zapewnia, iż nie jest jego zamiarem wdawać się

do wewnętrznej administracji rządu Gryzńskiego, potym odpowiada na uczynione żądania, że rozbrojenie gromad z powodu iedynie przywrocenia i zapewnienia spokojności publicznej nakazane i uskutecznione zostało, że mieszkańcy, którzy oddalili się za granicę zupełną mają wolność powrocenia nazad, co się zaś tyczy obelg i wzywania wojny przeciw Francuzów, że żadney o tym nie ma wiadomości i że wszystkie podobne kroki zupełnie nagania.

Z Frankfurtu d. 17. Listopada.

Interessa publiczne znowu wojenną przybierają postać. Armia Moguncka ma być w krótcie nazwana armią Reńską i do 80,000 ludzi powiększona. Główna kwatera do Strasburga przeniesiona będzie, gdyż komunikacya z Szwajcaryą w te rażniejszych okolicznościach bardzo jest ważną. Jenerał Ernouf szef wyższego sztabu przy jenerale Jourdan dla nadzwyczajnych talentów swoich wojennych po wsześnie jest w woysku szacowany. Piśmo iedno porównując ludność i obszerność Francyi do ludności i obszerności państwa Rosyjskiego, uważa, iż 31 milionów Rosyjanów mieści się na 30,000 milach kwadratowych, a 33 miliony Francuzów mieszka na 12,000 mil kwadratowych. Mówią, iż w przypadku wojny wyjdzie odezwa Cesarza Jmć do woyska, podług której każdy żołnierz bez względu na urodzenie i stopień swoy może dojsć do najwyższej dostojności woyskowej przez dowody męstwa i gorliwości swojej. Lecz przeciwnie, za wszelką opieką natychmiast karany będzie przez sąd woyskowy, dla czego przy każdej armii umyślna w tym celu kommisya wyznaczona będzie.

Jenerał Jourdan karał sobie podać w zajętych krajach Niemieckich iak naydokładnieysze wyszczegulnienie ludności, wielości koni i bydła, tudzież zapasu zboża i furazów.

Od granic Włoskich d. 3. Listopada.

Z drukarni Propagandy w Rzymie wyszedł nowy kalendarz zawierający w sobie rachubę czasu republikańską, chrześcijańską, Indyjską i Turecką. — Przybyły do Liworna statek Toskański z Alexandryi mający na sobie obywatela Julien kommisarza rządowego, przywiózł wiadomość, iż Buonaparte uzbierał się do wkroczenia do Syrii, której prowincyi opанowanie będzie daleko łatwieysze niż samego Egiptu. Mamelukowie są rozpedzeni, a młod i ich wychowawcy są porozbierani pomiędzy bataliony Francuzkie. Alexandrya jest w wodę opatrzoną, kanał, którym woda Nilu do studzien jest doprowadzana zupełnie od Francuzów naprawionym został. Jenerał Desaix jest w wyższym Egipcie, a jego dywizya w Suez; choroby żadne w woysku nie panują. Uczni wszyscy są uzbrojeni i utworzyli tam akademią, na którą często schadzaia się uczeni Grecy. W podróży swojej statek Toskański zawinął do iednego portu Sycylijskiego, gdzie odmowiono mu wszystkiego nawet wody, dla tego, iż się Francuzi na nim znajdowali; w drugim porcie przecież kapitan wodę pozyskał, gdyż z pragnienia wielkiego przymuszony był poprzysiądz, iż na statku iego żadnego nie ma Francuza.

Z Rasztaft d. 23. Listopada.

Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey przestali dzisiaj ministrowi pełnomocnemu J. C. Mci odpowiedź na ostatnią notę deputacyi Rzeszy w następującej osnowie:

Pierwsza Nota.

Niżej podpisani ministrowie pełno-
mocni Rzeczypospolitej Francuzkiej do
negocjowania z rzeszą Niemiecką odebrali
notę deputacyi Rzeszy przesłaną sobie pod
dniem 1 Frimaire od pełnomocnego mini-
stra J. C. Mci.

Niżej podpisani chcąc skrócić spory,
z których wspólni tylko nieprzyjaciele ko-
rzystają, i dopełnić dowodów umiarkowa-
nia i miłości pokoju, i takich rząd ich nie-
przestawał okazywać, oświadczają, iż
Rzeczpospolita Francuzka zezwoli aby dłu-
gi muncypalne lewego brzegu Renu ciąży-
ły brzeg Francuzki; lecz oświadczają za-
razem, iż zezwolenie to tak dobrowolne
nie inaczey jest proponowane tylko pod
warunkiem, bez którego żadney ważności
mieć nie ma, że deputacya z swojej stro-
ny skłoni się bez żadnego warunku lub
zwłoki iakieykolwiek do noty ich pod dniem
12 zeszłego Vendemiaire objaśnionej po-
źniejszemi notami pod dniem 21 i 23 Bru-
maire i rozrządzeniami następującemi:

1mo. Co się tyczy artykułu pierw-
szego zwyż rzeczoney noty pod dniem 12
Vendemiaire względem rozgraniczenia nur-
tu Renu i tego wysp, niżej podpisani zgad-
dzają się na to, aby prywatni posiadają-
cy wyspy na lewey stronie Thalweg, przy
własności wysp tych utrzymać byli, stosu-
jąc się do ustaw; lecz co do wysp tegoż
lewego brzegu Thalweg należących do
Xzją i państw Rzeszy lub szlachty bezpo-
średniy mającey głosy na seymie, ma
się rozumieć, iż najwyższa zwierzchność
i własność tych wszystkich wysp bez
wszelkiej różnicy jest ustąpiona i przenie-
siona na Rzeczpospolitą Francuzką; wszyst-
kie więc układy i wyroczaje przeciw ni mu

punktowi ustać będą powinny iako nie
zgodne z granicą uroczysie i nieodzownie
ustanowioną, i w niniejszey negocjacyi
od dwóch Mocarstw umawiających się
przyznaną.

2do Co do cła w Elsfluth, którego
zniesienie dla rzpltey jest żądane artyku-
łem 2gim zwyż rzeczoney noty dnia 12
Vendemiaire, niżej podpisani nie poymią
tego, że deputacya nie sądzi się być mo-
cną do wydania wyroku względem zniesie-
nia częściowego cła tego, gdy tym czasem
dała wyrok względem zniesienia, wszyst-
kich celi na Renie należących powiększey
części do członków Rzeszy.

Nad to niżej podpisani nie żądają ni-
czego więcej od Rzeszy Niemieckiey prócz
tego co zupełnie od niej zawisło, to jest:
odstąpienia praw iey służących lub oświad-
czenia, iż żadnych nie ma, a co się tyczy
osoblistych interesów, żadney nie masz
wątpliwości aby wynikająca z tego zezwo-
lenia szkoda, nadgródzoną być nie mia-
ła w tym samym sposobie iak wszystkie
inne do których ninieysza pacyfikacya bę-
dzie powodem.

3tio To co niżej podpisani wyrazili
w nocie ich pod dniem 21 Brumaire wzglę-
dem artykułu 7 noty ich pod d. 12 Vende-
miaire tyczącego się emigrantów, nie mo-
że być i nie jest w rzeczy samey, tylko
potwierdzone tłumaczenie zwyż rzeczone-
go artykułu, którego osnowa przez to w
żaden sposób naruszać się nie może. Kraie
które przez zaszczytne przyłączenie Francuz-
kami się stały, nie należą już więcej do
narodu Niemieckiego, azatym podlegają
ustawom Francuzkim. Niżej podpisani
oświadczają na nowo, że konstytucya re-
publikańska sprowadziła się do i, gieniu

jakie deputacya Rzeszy chciałaby nadać temu 7 artykułowi, że formalnie odrzuca ją naciągane znaczenie, które mu deputacya przyznała przez fałszywe tłumaczenie, słów których użyli w nocie swojey pod dniem 21 Brumaire. Wreszcie gdy ustawy Francuzkie o emigracyi przypuszczają sprawiedliwe wyłączenia w znaczney bardzo liczbie, deputacya Rzeszy nie powinna się troszczyć względem ich przystosowania.

Koncząc tę notę niżej podpisani mogliby sprawiedliwie okazać deputacyi Rzeszy większą daleko ważność ofiary którą świeżo uczynili dla pokoju, w porównaniu z tym, czego w tym momencie od niej żądają. Lecz pełni ufności w deputacyi Rzeszy polegają na iey mądrości wuczyńniu tego porównania, i zapewniają się, iż nie zechce już więcej przez opór, który już potem na żadnym interesie czysto oświeścionym gruntuować się nie może, narazić gwałtem dobro i spokojność Niemiec. Ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiej zapewniają przy tym zdarzeniu ministrowi pełnomocnemu J. C. Mei o uczuciach swojego najwyższego szacunku.

W Rasztadt dnia Frimaire w roku 7 rzpltey Francuzkiej.

Pod: *Bonniers. Jean de Bry. Roberjeot.*
Druga Nota.

Niżej podpisani ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiej do negocyacyi z Rzeszą Niemiecką, odebrali notę deputacyi przesłaną sobie pod dniem 1 Frimaire przez ministra pełnomocznego J. C. Mei.

Chociaż usilnie pragną dać dowód swojey powolności dla deputacyi Rzeszy, nie mogą jednak niżej podpisani zgodzić

się na iey zdanie względem przedmiotu tey ostatniej noty. Lecz wzywają jąłaby przez wzgląd dobrze zrozumianego interesu i prawdziwey ludzkości całą uwagę swoią obrociła na głównieyszą ich notę pod dniem tymże, w której znajdzie zapewnione zażeczenie prędkiego pokoju i ulepszenia rzeczy, ile okoliczności dozwolą.

Niżej podpisani ponawiają ministrowi pełnomocnemu J. C. Mei zapewnienie swojego najwyższego szacunku.

W Rasztadt d. 3 Frimaire w roku 7 rzpltey Francuzkiej.

Pod: *Bonnier. Jean de Bry. Roberjeot.*
Z Genui d. 10. Listopada.

Pomimo użytych środków od rządu naszego spokojność często tak tu, iak i w innych miejscach rzpltey przez rozruchy przerywaną bywa. Patryoci nawet dzielą się na dwie strony. Pozawczoray wielki był rozruch na teatrze z okoliczności tragedii Cheniera, iedna część będących tam żądała grania na nowo tey sztuki, a druga sprzeciwiała się temu. Od hałasu przyszło do czynow, i siły zbroyney użyć musiano. Wiele osób aresztowanych zostało.

Dnia 6 wyszedł z rządu konwoy od 40 żagli do Liwora pod konwoiem 2 szerek.

Ogłoszono tu odezwę którą Buonaparte wydał do swojey armii dnia 22 września w dniu obchodu założenia rzpltey w tych wyrazach.

"Żołnierze! Obchodzimy dzisiay zażeczenie roku 7 rzpltey. Przed pięcią laty niepodległość ludu Francuzkiego zagrożoną była, lecz opanowaliśmy Tulon i to było wroźbą pokonania naszych nieprzyjaciół; w rok potem zwyciężyliście pod De-

go. Roku zaś ponim następującego obowaliliście na wierzchołkach Alpów. Przed lat dwiema walczyliście przeciw Mantui i odnieśliście sławne zwycięstwo, pod twierdzą Sgo. Grzegorza. W roku przeszłym powracając z Niemiec w dniu tym byliście tam, gdzie rzeki Drewe i Isonzo początek swój biorą. Ktożby w ten czas powiedział był, że dzisiaj będziecie na brzegach Nilu, na łonie dawniejszego świata? Począwszy od Anglika sławnego rękodzielnami i handlem aż do dzikiego Beduina wszystkich oczy są na was zwrócone. Rycerzu! wasze przeznaczenie jest piękne, ponieważ godnemi jesteście tego wszystkiego coście uczynili i tego mniemania które o was narody mają. Pomrzecie ze sławą iak ci waleczni, których imiona są wyrzeżane na tej Piramidzie, albo powrócicie do ojczyzny okryci zwyciężkami laurami i dziwieni od wszystkich ludów. Od pięciu miesięcy oddaleni z Europy, jesteście naszym nieustannym przedmiotem troskliwości naszych współziomków. W dniu dzisiejszym 40 mill. obywateli myśli o nas; wszyscy mówią, ich to trudom i krwi powszechny pokoy, spokojność, pomyślność handlu i dobrodzieystwa wolności obywatelskiej, winni będziemy."

Jeżeli odezwa ta jest prawdziwa, treść jej oznaczałaby, że w czasie tym Buona parte znajdował się jeszcze w okolicach Kairu, co wyraźnie sprzeciwiałoby się ogłoszonej w gazetach Włoskich wieści, o wkróceniu jego do Syrii, opanowaniu Alepu &c.

Z Szwajcaryi d. 21. Listopada.

Rozpuszczono tu pogłoskę iakoby część kantonu Lemańskiego przyłączona być miała do rzeczypospolitej Francuskiej. Na zażalenie, które z powodu tego niektóre gromady przestały do dyrektoryatu, ciało prawodawcze wydało wyrok, w którym mówi: "Że wszystkie wieści, których jest zamiarem dać wierzyć, iż rzeczypospolita Francuska chce złamać nierozdzielność rzeczypospolitej Helweckiej, iey całość i bezpieczeństwo mieszkańców &c. są fałszywie i złośliwie rozpущone."

Rząd Gryzoński wydał odezwę, która tak się kończy: "Odgłos dobrej karności, który wojska Cesarskie wszędzie sobie ziednały, a którego Gryzonowie są teraz świadkami, jest pewnym zaręczeniem utrzymania bezpieczeństwa publicznego w tym kraju. Można zatem stosownie do tego zapewnić domy handlowe, które zwykły swoje towary przez kraj Gryzonów prowadzić, iż i teraz żadney w tym przeszkody nie doznaią."

Z Wenecyi d. 13. Listopada.

Statek jeden idący z Lewantu, który dnia 4 przybył do Tryestu przywiozł wiadomość, iż płynąc około wyspy Cerigo widział tam powiewającą banderę Ottomańską, gdyż Rosyianie i Turcy opanowali ją kilku dniami pierwej, płynąc zaś dalej widział połączoną eskadrę od 20 liniowych okrętów i 35 do 36 transportowych statków, która zdawała się zmierzać do Korfu.

Redakcyja gazety Krakowskiej przypomnia publicznosci, iż prenumerata tej gazety zaczęta się teraz na nowe półrocze od 1go stycznia 1799 do ostatniego czerwca. Bez poczty prenumeruje się na pół roku zł. pol. 18, a z pocztą zł. pol. 27. Nakładu nie przyjmie się.

WE SRZODE DNIA 12 GRUDNIA 1798.

Kommissya do uregulowania długow zachodnio galicyjskich Synagog naywyższym Patentem pod 18tym lutego 1797 wyznaczona. Wszystkich wierzytelow Synagog, szczególnie zaś duchowne zgromadzenia, starszych bractw, i przełożonych funduszow pobożnych, tudzież proboszczow, dozorcow szpitalnych, prowizorow funduszu edukacyjnego i innych prywatnych wierzytelow, na przewenie krupki mięsa koźniego *tey lub owey Synagogy* zabezpieczone pretensye mieć się rozumiejących, niniejszym edyktem upomina: ażeby ciż, a mianowicie wierzytiele Synagog tu w kraju osiadli, powyżey już wzmiankowani, w przeciągu dwóch miesięcy, za granicą zaś mieszkający wierzytiele prywatni, do których duchowne zgromadzenia, starsi bractw, i przełożeni funduszow pobożnych, tudzież proboszcze, dozorczy szpitalni, i prowizorowie funduszu edukacyjnego nie licza się, w przeciągu czterech miesięcy od dnia *zawstej publikacyi* swoje pretensye niepośredniczo do wspomnioney kommissyi likwiduacyey w porzadney nocie, a mając do kilku razem Synagog, każda w osobnym memoriale zgłosili, lub też zgłoszenie pretensyi do C. Kr. urzędow cyrkularnych, rzetelność takowey pretensyi złożeniem oryginalnych dokumentow dowodząc, tym pewniey podali; ile że w przeciwnym przypadku przełożeni duchownych zgromadzeń, bractw, i pobożnych funduszow, proboszcze, dozorczy szpitalni, i prowizorowie funduszu edukacyjnego grzywnami 10 procentu od kapitału nie podanego wynoszącemi skarami, a wierzytiele zaś owi, którzy swych pretensyi na terminie nie zgłoszą, niestuchani, i z niczym na zawsze odprawieni być mają. Gdy w reszcie wielu wierzytelow noty swoje tym przedmiocie do tutejszych, wysokich rządow krajowych już podało; więc przez ten edykt szczególni owi wierzytiele rozumieją się, którzy się dotąd nie zgłosili. Dan w Krakowie dnia 9go listopada 1798.

Jan de Platzer, Konsyliarz Gubernialny.

Z Brynu d. 6. Grudnia.

Z Brynu d. 6. Grudnia; który Pasman Oglu na Wołoszczyźnie czy-
Naypoźniejsze listy od granic Turc- ni; już się do Kraiowy rozszerzył, i wszę-
kich donoszą nam o szczęśliwym postępku, dzie wiele przychylnych sobie znajduje.

Pełni zaufania w jego przyjacielskim obchodzeniu się, całe zgromadzenia ludu podają mu się. Wiadomo jest, że on nawięcej był zagniewany przeciw Belgradzkiemu Wezyrowi baszy Mustafie; ten iak wiemy synowi swojej faworyty oddał do bra 600 piastrow przynoszące, które Kiose Mustafa dawniej posiadał, i od samego W. Sułtana otrzymał na nie potwierdzenie. Wszystkie przełożenia baszy Belgradzkiemu czynione były daremne, Kiose gwałtem był z swojej posiadłości wypędzony, mu siał się do Pasman Oglu do Widdynu uciec, i tam nadspodziewanie znalazł opiekę i pomoc. Pasman Oglu dał mu 800 ludzi do odzyskania bronią swojej własności. Za zbliżeniem Kiose zaczęły się nieprzyjacielstwa które trwają do tych czas. Basza Belgradzki, tak Kiose Mustafę iako też Pasman Oglu za buntowników przed W. Portą oskarżył, i kazał wojsku przeciwko nim ruszyć, lecz wszystkie te środki przeciw Kiose nie mogły skutkować, a tak z małej iskierki, którą roztopne porozumienie się mogło było ugasić, do strasznego pożaru przyszło.

Z Norymberga d. 24. Listopada.

Do negocjacyi Rasztadzkiej zdaje się, że teraz Rosysa wiele wpływać będzie. Zapewną rzecz donoszą z Ratysbony, że posel Rosyski w krotce się w Rasztadt pokaże, bo Francya od żądania swojego względem zalesienia rta Elsfler żadną miarą nie chce odstąpić. Od Rosyi więc zależy iako gwarantki Westfalskiego pokoju wraz z interesowanemi Mocarstwami tę rzecz zadecydować. Już także seym uwiadomiono, że się w Litwie druga armia Rosyjska zbiera która północnym mocarstwom osiro się stawia, gdyby te na uz-

braiania się Rosyi przeciwko Francyi podeyrzliwy zamiar okazały. Mowią nawet, że Rosysa decydującej od Pruss żądała od powiedzi, czyli neutralność zechcą daley zachować? czyli też do powszechney koalicji myślą przystąpić? w którym przypadku kontyniens 50 tysięcy ludzi dostawić, i te pod komendę inszego mocarstwa oddać potrzeba. Jeżeli się zaś Prussy przy neutralności zadecydują, to Rosysa w przyszłych zdarzeniach i zakończeniu wielką na to bacność mieć będzie, aby się Prussy ani do pośrednictwa, ani do pomocy żadney niewdawały. Uleganie Francuzow w sporach o wyspę Buderich przy Wesel daie powód do podeyrzenia, że Prussy w iakieś układy i obowiązki wzajemny z dyrektoryatem weszły, i że po tem względem tego ma być uгода. Dla lepszego poznania tej wyspy służy następujący dodatek: Fryderyk 2gi w roku 1763 kazał fortyfikacye Wesel całkiem zniszczyć. Gdy Prusacy do Hollandyi w roku 1787 ciągnęli, odnowiono te fortyfikacye cokolwiek iak można było na prędce, z tym wszystkim one do dziś dnia tak mało znaczą, iż gdyby przyszło do żywego ataku, Prussy na tę fortecę nie wiele spuszczać się mogą.

Teraz nowe rozporządzenia wydano do gruntownego zmocnienia tej fortecy, i nalegaia o odstąpienie wyspy Buderich, która Wesel z lewej strony Renu zasłania. Z tego powodu wnosić można, że Prussy przyrzekły zapewne Francuzom, w przypadku wybuchnienia wojny ściłą neutralność zachować, a dyrektoryat przez odstąpienie wyspy Buderich swego politycznego dopnie zamiaru.

(Z Gazety Pragskiej.)

Z Florencey d. 12. Listopada.

Jedna z naszych gazet przywodzi list z Madrytu pod dniem 31 października, który donosi, iż eskadra Hiszpańska pod rozkazami D. Alava składająca się z 3 liniowych okrętów i kilku fregat atakowała na morzu Indyjskim flotę kupiecką Angielską od 2ch liniowych okrętów i 2ch fregat konwoiowaną, że walka była długa i oporna, że 1 okręt Hiszpański wysadzony na powietrze i 1 Angielski zatopiony został, co przymusiło inne statki Angielskie do poddania się z całym swoim konwojem; przydać, że D. Alava szczęśliwie przybył do wysp Filipyńskich z całą swoją zdobyczą. (Wiadomość ta tymwięcej potwierdzenia potrzebuje, że papiery Paryżskie nie o tym niewspominają.)

Z Tryestu d. 12. Listopada.

Statki przybyłe z Lewantu przywiozły wiadomość, że dywizya floty Rosyjsko Ottomańskiej na dniu 25 października opanowała wyspę Zante. Inna dywizya tejże floty w tymże czasie udała się do Prevesa i że woyska które wylądowała

doznały z początku wielkiego oporu, lecz destawszy posiłku, opanowały port ten i w pień wycięły 500 Francuzów składających garnizon tamtejszy. Dowiadujemy się także, że Ali Basza wypędził Francuzów z Buventro i że ci oddalając się wiele domów zapalili.

Odebraliśmy tu przez Messinę wiadomość, że Admirał Nelson, z 4 liniowymi okrętami i 3 fregatami stanął przed Maltą; w wielu miejscach tej wyspy woyska, które miał na okrętach wylądować wraz z wielką liczbą ammunicyi i broni, którą pomiędzy mieszkańców rozdał. Admirał ten kazał potym wyspać batterye na przeciwno twierdzom, do których się Francuzi cofnęli.

Z Ratysbony d. 21. Listopada.

Jenerał Leiniant baron Neu wczoray przybył do naszego miasta, a jutro w dalszą do Ulm ma się udać drogę.

Część regimentu dragonów Modenskich wczoray tu przybyła, a jutro wychodzi do armii Włoskiej.

DONIESENI A.

Ponieważ podatek skurowego w Krol: mieście Lublinie od 1go stycznia 1799 poczynając znów więcej dającemu wypuszczony zostanie; przeto się niniejszym każdemu o tym donosi, i arendowne warunki ustanawia.

1mo Cena fiskalna wynosi 9006 zł; ryń. 15 kr: czyli 36015 zł: pol:

2do Każdy chcący arendować ma się zakładek 200 czer: złotych opatrzyć, kturen przed licytacją złożyć należy.

3tio Ma mieć każdy chcący arendować kaucyą lub w gotowiznie, lub też fideiuforyczną, całorocznę kwotę arendowney równą.

4to Każdy arendujący, który ten podatek najwyższym podaniem zaliczytue, obowiązany będzie, kwotę arendowną kwartalnymi ratami zawsze z gory do C. K. kasy cyrkularney zaliczać.

5to Będzie kontrakt z tymże według z wyczału przez tutejszy Krol: urząd cyrkularny salva ratificatione wysokich rządów krajowych prowizorycznie zawarty.

6to Każdy arendujący, chociaż kontrakt rocznie zawarty będzie, wszelako takowegoż odstąpi, jeżeli w ciągu tego roku wzmiankowany podatek na rozkaz najwyższy inaczey urządzony, albo wcale zniesiony zostanie. Zaczynam na ostatek.

7mo Chcący arendować z rana o 9tej godzinie w Ces: Krol: cyrkularney kancelaryi Lubelskiej znaydować się mają.

Z Cos. Kr. cyrkularnego urzędu. W Lublinie dnia 12go listopada 1798.

F. X. Schmelz.

Z Cef. Krol. pełnomocney Zadworney Kommissyi.

Dnia 8 stycznia 1799 puszczone będą w C. K. Zachodniogalicyskiej gubernialney dyrekcyi expedytu w Krakowie, liwerunki:

1.) Na wszystkie gatunki Papieru. 2.) Piora. 3.) Opłatki. 4.) Swiece woskowe. 5.) Lak dla C. Krol. Gubernium, C. K. Apellacyi i C. K. Krakowskich szlacheckich sądow, dla buchalteryi prowincjonalno-rządowej, dla kasy główney kameralney, dla administracyow cła, tabak i stepła, dla administracyi dobr rządowych, dyrekcyi budowniczey, urzędu menniczo-probiernego, dla urzędu fiskalnego, dyrekcyi policyi, i taxamtu jeneralnego, na ostatek dla sądow kryminalnych Krakowskich w trzech letnią dzierżawę, zaczawszy od dnia 1 lutego 1799, owemu, który się zobowiąże naylepsze materyały w cenie iak naytańszey dostarczać.

Ceny pierwsze dla tych Artykułow są:

Za ryzę papieru Hollenderskiego 4 fl. 25 kr. Detto detto ordynaryynego pocztowego 3 fl. 25 kr. Detto detto tak zwanego Kancellay Papier w wielkim formacie 3 fl. 55 kr. Detto detto do konceptu 2 fl. 20 kr. Detto detto Medyan papieru 11 fl. 39 kr. Detto detto papieru rygałowego 12 fl. 39 kr. Detto detto do pakowania w wielkim formacie 4 fl. 50 kr. Detto detto w małym detto 4 fl. 10 kr. Za tysiąc pior 10 fl. Za kopę większych opłatkow 12 kr. Detto mniejszych detto 6 kr. Za funt białych woskowych świec 48 kr. Za funt laku 1 fl. 48 kr.

Wreście ma się każdy na aukcyą przybywający końcem zabezpieczenia skarbu w kaucyą gotowych pieniędzy lub w kaucyą przyzwoitą fideiulsoryczną, i w vadium w gotowiznie przed aukcyą złożyć się bydź mającym 10 procentow summy odbytowey artykułu dostarczać się mającego opatrzyć, które ostatnie qwym licytantom, którzy nie zaliczyli zaraz po skończoney aukcyi oddane, owemu zaś, ktoien naywięcej podaź, po rezultacie aukcyonalnym przez rząd krajowy approbowanym i kontraktacie potwierdzonym w summe kaucyi złożonev bydź mającey wrachowane lub po złożeniu kaucyi oddane będą i przeciwnie, ieśliby kontrahent od arendy zaliczytowanej przed zawarciem kontraktu odstąpić miał, na rzecz skarbu przypaść ma.

Kaucya na dostarczenie papieru ustanawia się na 1000 fl. ryń. Pior 200 fl. Opłatkow 100 fl. Swic woskowych 1000 fl. i Laku 300 fl. ryń. Vadium zaś moze na dostarczanie papieru, circa 500 fl. ryń. Pior 80 fl. Opłatkow 30 fl. Swic woskowych 500 fl. i Laku 160 fl. ryń. wynosić.

Wszystkie poblizsze warunki mogą życzący arendy tey, w tuteyszey gubernialney dyrekcyi expedytu zasiągnąć, i w tym sposobie poprzednie do rzeczoney dyrekcyi udać się. W Krakowie dnia 16 Listopada 1798.

Leopold Fryderyk Schmith.

Ces. Reg. Judicium pœnale Sandomiriense, medio hujus edicti publice notum reddit Profu- gam Evam de Glinow imo. voto Andreæ Chleb, zdo vero Joannis Słabkowicz Coniugem, rustice con- ditionis mulierem, in hocce C. R. Judicio pœnali ex capite criminis Vaneficiti, in persona sui primi Mariti Andreæ Chleb perpatrati accusatam, idcircoque contra ipsam processum edictalem hic Fori in- stitutum esse. Quapropter ipsi profugæ Evæ adpresens Słabkowiczowa præsentibus mandatur, ut in- tra sexaginta summum dies, a die promulgationis præsentis edicti computandas, coram hocce C. R. Ju- dicio pœnali Sandomiriensi compareat, & ad incusationem respondeat. Datum Sandomiriæ die 31 gbris 1798 Aloysius, Georgius, Paduch Judex. Paulus Fabiański afseffor Antonius Ratayski as- seffor.

C. K. sad karny Sandomirski, ninieyszym edyktem publicznie do wiadomości podaie: Iż zbie- gła Ewa z Glinow: pierwszego Jędzeia Chleba, powrotnego zaś małżeństwa Jana Słabkowicza mał- żonka, kobieta wiejskiej kondycyi, w tuteyszym C. K. sądzie karnym względem występku otrucia, na osobie i swego męża Jędzeia Chleba uczynionego, jest oskarżoną i dla tego, na przeciw- niej proces edyktałny, w tymże sądzie rozpoczęty został. Zatem teyże zbiegłej Ewie terazniejszey Słabkowiczowey ninieyszemi nakazuje się, ażeby w przeciągu dni naydaley sześćdziesiąt, od dnia obwieszczenia ninieyszego Edyktu rachować się mających, przed tuteyszym C. K. karnym sądem San- domierskim stawiała się, i na oskarżenie odpowiadala. Dan w Sandomierzu d. 31 Października 1798.

*A oizy Jerzy Paduch, sedzia.
Paweł Fabiański, afseffor.
Antoni Ratayski, afseffor.*